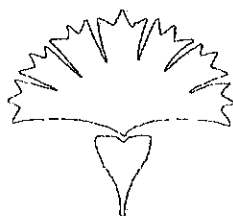

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

αρ. φύλλου 106

Σεπτέμβριος 2005

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr , ιστοσελίδα www.aske.gr

ΧΩΡΙΣ ΣΟΒΑΡΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ (δυστυχώς) ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ Ν.Δ.

Πέρυσι τέτοια εποχή υπήρχαν, συγκρατημένες έστω, προσδοκίες σε πολλούς για κάτι καλύτερο και, πάντως, γενική ανοχή και πίστωση χρόνου προς όλους. Είχαν προηγηθεί η ανέλπιστη ποδοσφαιρική επιτυχία, η αποφυγή διασυρμού μέχρι και ευφορία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, μείωση των επεισοδίων στο Αιγαίο και κατευναστικές έως και αισιόδοξες εξαγγελίες στο βήμα της Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Ακόμη και οι πασοκτζήδες ήσαν αισιόδοξοι για το νέο τους αρχηγό και αναπτέρωναν τις ελπίδες τους με το «άλλαξέ τα όλα»...

Όλα τώρα έχουν αλλάξει προς τις σκουρόχρωμες αποχρώσεις, παρότι στο διεθνή ορίζοντα μετριάστηκε η αμερικανική αλαζονεία, λόγω Ιράκ, Ιράν, κινέζικης ανάδυσης και της αποκάλυψης στη Νέα Ορλεάνη κλπ. (βλ. άλλες στήλες). Όλα αρνητικά σε σχέση με τις κυβερνητικές αντιδράσεις στα εθνικά θέματα, παρά τις αισιόδοξες προοπτικές που διανοιχτήκαν από το πρωτόφαντο, εδώ και δεκαετίες, κυπριακό «ΟΧΙ» στον παραλογοισμό του σχεδίου Ανάν και τον αποκάλυπτο ενδοτισμό των Γιωργάκη, Μητσοτάκη, Κωνσταντόπουλου κλπ. Η ανησυχία εντείνεται τώρα που έφτασε η 3^η Οκτωβρίου και οι τουρκικές ηγεσίες εμπαίζουν αποκάλυπτα τους πάντες, επωφελούμενες των ενδοευρωπαϊκών αντιθέσεων και της ανύπαρκτης εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας, που κάνει

(συνέχεια στη σελ. 6)

Η συνεστίαση του Α.Σ.Κ.Ε.

Το ΑΣΚΕ καλεί τους φίλους του στη συνεστίαση που διοργανώνει κάθε χρόνο στα γραφεία του

το Σάββατο 22 Οκτωβρίου, στις 8 μ.μ.

Θα αναφερθούμε στην πολιτική επικαιρότητα, θα απολαύσουμε ζωντανή μουσική από τους νεολαίους μας και θα δοκιμάσουμε εκλεκτούς μεζέδες και εκλεκτό κρασί, όλα παραγωγής μας.

«ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ», ΟΠΩΣ «ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ»

Για περισσότερα κέρδη εγχώριων και ξένων
«νταβατζήδων»

Το ιδεολόγημα του φιλελευθερισμού είναι πολύ παλιό, καταστρεπτικό για τις κοινωνίες και επικερδές μόνο για το κεφάλαιο. Οι θεωρίες αυτές του Άνταμ Σμιθ αναπτύχθηκαν στις ανύποπτες εποχές του laissez faire, laissez passer του 18^{ου} αιώνα.

Μεταπολεμικά ο φιλελευθερισμός πρωτοεφαρμόστηκε ως νεοφιλελευθερισμός στη Βρετανία τη δεκαετία του 1980 από τη Θάτσερ (θατσερισμός), που παρέδωσε βορά-σχεδόν όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις στους κερδοσκόπους, με το «επιχείρημα» ότι το κράτος είναι «κακός επιχειρηματίας». Δεν είναι λοιπόν περίεργο που τα εγχώρια «παπαγάλακια» το αναμασούν υπό τις φανερές επιδοκμασίες του Μάνου και του Ανδριανόπουλου και τις συγκεκαλυμμένες των στελεχών ΠΑΣΟΚ-ΝΔ. Στη Βρετανία, όπως ήταν αναμενόμενο, οι ιδιώτες απαξίωσαν τις πρώην δημόσιες επιχειρήσεις, αφού δεν έκαναν επενδύσεις, επειδή το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν το κέρδος και όχι οι κοινωνικές υπηρεσίες που προσέφεραν.

(συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΕΝΤΑΞΙΑΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Η έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας με την ΕΕ σημαδεύεται με πρωτοφανείς για το Διεθνές Δίκαιο και την κοινή λογική μεθοδεύσεις. Η τουρκική κυβέρνηση τηρεί σκληρή και ανυποχώρητη στάση, απειλεί να αποσύρει την αίτηση ένταξης, απαιτώντας να γελοιοποιηθούν αρχές, συμβάσεις, νόμοι και κανονισμοί και όσοι επιζητούν τα αυτονόητα. Πάγια αυτή η πολιτική της, περισσότερο τώρα που γνωρίζει καλά ότι έχει μόνιμους και ισχυρούς προστάτες, όπως οι Αμερικάνοι και οι Άγγλοι.

Εξ άλλου οι Τούρκοι γνωρίζουν καλά ότι οι αντιρρήσεις Γάλλων, Γερμανών κλπ. (που, τελικά,

(συνέχεια στη σελ. 7)

«ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ», ΟΠΩΣ «ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ»

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Η μεγάλη πλειονότητα των εργαζομένων μετατράπηκε από πλήρους απασχόλησης σε μερικής των λίγων ωρών το μήνα, για να αποκρύπτεται η ανεργία και να μειώνεται δραματικά το εισόδημά τους, προς όφελος των κερδοσκόπων.

Το κράτος πλέον δεν είναι ο «νυκτοφύλακας» του Άνταμ Σμιθ, δεν είναι ουδέτερο. Η μεγιστοποίηση των κερδών επιβάλλεται νομοθετικά και εκτελεστικά από τις κυβερνήσεις με τις ιδιωτικοποιήσεις, τη μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων, τη μείωση της αμοιβής εργασίας και την άρση της εργατικής νομοθεσίας (που κατοχυρώνει την προστασία του εργαζόμενου), την κατάργηση του ωραρίου, τη χειροτέρευση της κοινωνικής ασφάλισης το δραστικό περιορισμό της κοινωνικής πρόνοιας και τη δραματική αύξηση της πραγματικής ανεργίας. Το κράτος δρα υπέρ των καθε λογής κερδοσκόπων, υπό την αιγίδα της ΕΕ, που, μέσω της Κομισιόν, έχει καταστεί ο φύλακας της εφαρμογής του νεοφιλευθερισμού και της προστασίας των εγχώριων και ξένων «νταβατζήδων».

Οι «μεταρρυθμίσεις» της ΝΔ

«Θα γίνουμε Φινλανδία και Ιρλανδία έως το 2007 με τις επενδύσεις που θα προκαλέσουν οι μεταρρυθμίσεις», είπε ο πρωθυπουργός στη Θεσσαλονίκη. Το «έργο» έχει επαναληφθεί και με τον «εκσυγχρονισμό» και είναι γνωστό πού θα καταλήξει.

Από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους η αστική τάξη της χώρας είναι εμπορομεσιτική και μεταπρατική. Ο κανόνας είναι ότι δεν επενδύει τα κέρδη της στην Ελλάδα, αλλά τα επενδύει ή τα συσσωρεύει στο εξωτερικό, ενώ νέμεται τις κρατικές επιδοτήσεις και την κρατική εύνοια. Έτσι οι επιχειρήσεις δυσπραγούν και οι ιδιοκτήτες τους ευημερούν. Συνεπώς όσες «μεταρρυθμίσεις» ή «εκσυγχρονισμοί» κι αν γίνουν, τα κέρδη θα φεύγουν στο εξωτερικό, εις βάρος της οικονομίας της χώρας και της κοινωνίας. Αυτό φαίνεται καθαρά από έρευνα του ICAP και του ΣΕΒ, που διαπιστώνει ότι το 2003, ενώ τα κέρδη των επιχειρήσεων αυξήθηκαν κατά 14%, οι επενδύσεις τους μειώθηκαν κατά 20,7%. (Κ. Ελευθεροτυπία 11/9/2005).

Δεκάδες επιχειρήσεις, που το κράτος επιδότησε ποικιλοτρόπως (παραμεθόριος, ΟΑΕΔ, κ.λ.π.), αφού απέλυσαν τους Έλληνες εργαζόμενους, εγκαταστάθηκαν στα Σκόπια και στη Βουλγαρία, επωφελοόμενοι του φθηνού

εργατικού κόστους και της χαμηλής φορολογίας, χωρίς καν το κράτος να τους ζητήσει την επιστροφή των επιδοτήσεων. Οι ίδιοι αυτοί επιχειρηματίες (ΣΕΒ, ΣΕΒ Βορ. Ελλάδας), δήθεν για να μη φύγουν οι επιχειρήσεις τους από τη χώρα, στην πραγματικότητα για να μην πληρώσουν ούτε τα έξοδα μετεγκατάστασης, είχαν το θράσος να προτείνουν να δουλεύουν με εισαγόμενους ξένους εργάτες με φθηνά μεροκάματα και ο υπουργός «Ανάπτυξης» το ... σκέπτεται.

Αυτοί λοιπόν, που «δεν έμειναν ικανοποιημένοι από τις μεταρρυθμίσεις», θα επενδύσουν, για «να γίνουμε Φινλανδία και Ιρλανδία έως το 2007»; Θα το θεωρούσαμε ανέκδοτο, αν οι οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες των «μεταρρυθμίσεων» δεν αφορούσαν τους ανθρώπους και το μέλλον της χώρας.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Για πρώτη φορά στην ελληνική, τουλάχιστον, πολιτική ιστορία είχαμε μια τόσο επώδυνη αποκάλυψη για τον ακρογωνιαίο λίθο μιας δημοκρατούμενης πολιτείας, τη Δικαιοσύνη, από τα πιο «επίσημα» χείλη. «Παραλάβαμε μια Δικαιοσύνη διαβρωμένη από δικαστικά και παραδικαστικά κυκλώματα»(!), δήλωσε ο πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής.

Θα έπρεπε να είχε πλήρη συνείδηση της σοβαρότητας μιας τέτοιας δήλωσης, η οποία συνεπάγεται σοβαρότατες συνέπειες και απαιτεί ακόμη σοβαρότερες ενέργειες. Γιατί, αν ήταν δυνατή η αυτοκάθαρση, αυτή θα είχε ήδη γίνει. Αλίμονο στην οργανωμένη κοινωνία που δε θα λάβει τα αναγκαία μέτρα και δε θα προβεί στις απαραίτητες ρυθμίσεις, ώστε να ανακτηθεί (τουλάχιστον όση υπήρχε...) η αξιοπιστία στο θεμελιώδη αυτό θεσμό.

Όλοι βλέπουμε ότι σ' ένα σύστημα εξάρτησης και υποτέλειας η διαφθορά είναι εγγενές στοιχείο και αγγίζει όλους τους τομείς του δημόσιου βίου. Όλοι γνωρίζουμε τα τρωτά της Δικαιοσύνης και πόσο εύαλωτος είναι και αυτός ο θεσμός σε μια κοινωνία διαβρωμένη από τη διαφθορά «μέχρι, σχεδόν, μυελού των οστέων». Όμως μέχρι το κατάντημα στο οποίο έφθασαν (ας ελπίσουμε όχι οι περισσότεροι) δικαστικοί λειτουργοί, υπάρχει μεγάλη απόσταση για οποιαδήποτε ανοχή ακόμη και απ' αυτούς που θεωρούν το υπάρχον καθεστώς καλό, νομοτελειακό, ή έστω ανεκτό.

Θα περιμένουμε τα αποτελέσματα (και τις ενέργειες που απορρέουν) της πρωθυπουργικής δήλωσης. Θα μπορούσαμε να κάνουμε μια πρόβλεψη. Αλλά, ας περιμένουμε και θα επανέλθουμε...

Οι εργασιακές σχέσεις στις ΔΕΚΟ

Με «βιτρίνα» την κατάργηση της μονιμότητας στις ΔΕΚΟ, που θεωρεί ότι έχει απήχηση στην Κοινή Γνώμη, η κυβέρνηση της ΝΔ ουσιαστικά αποβλέπει στη σταδιακή μεταβολή των εργασιακών σχέσεων στις ΔΕΚΟ.

Ένα μεγάλο μέρος της Κοινής Γνώμης θεωρεί ότι η **μονιμότητα** ευθύνεται για τις κακές υπηρεσίες που προσφέρουν οι ΔΕΚΟ και ότι, αν η μονιμότητα αρθεί και δοθεί στην εκάστοτε διοίκηση το διευθυντικό δικαίωμα να προβαίνει σε μεμονωμένες ή ομαδικές απολύσεις, οι υπηρεσίες θα βελτιωθούν. Δηλαδή πιστεύει ότι μόνο το προσωπικό των ΔΕΚΟ ευθύνεται για τις κακές τους υπηρεσίες.

Όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Αν στόχος τους ήταν να βελτιώσουν τις υπηρεσίες που προσφέρουν οι ΔΕΚΟ και να τιμωρήσουν όσους υπαλλήλους δεν εργάζονται συνειδητά, θα μπορούσαν να το κάνουν με τα μέχρι τώρα ισχύοντα. Ακόμη και απολύσεις προβλέπονται για πειθαρχικά παραπτώματα ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια, αλλά αυτές γίνονται από υπηρεσιακά συμβούλια και όχι αποκλειστικά από την εκάστοτε Διοίκηση, που διορίζεται από την κυβέρνηση. Αυτός ο τρόπος κατοχυρώνει την **ανεξαρτησία των υπαλλήλων των ΔΕΚΟ** από τις διοικήσεις τους και, επομένως, θωρακίζει τις υπηρεσίες από τις σκοπιμότητες διοικητικών (κυβερνητικών) χαρακτηριστικών αποφάσεων, που θέλουν να τους επιβάλλουν (πιέσεις για να εισηγηθούν έργα, προμήθειες κ.λ.π.) και που υπερβαίνουν τα όρια της νομιμότητας.

Αντιθέτως, αν οι υπάλληλοι βρίσκονται υπό το φόβο της απόλυσης, τότε θα είναι πειθήνια όργανα και έρμαια της εκάστοτε διοίκησης και της κυβέρνησης, με συνέπεια αφ' ενός μεν οι **χαριστικές αποφάσεις** τους υπέρ των ευνοουμένων τους να φαίνονται ως εισηγήσεις των υπηρεσιών, φυσικά όχι με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον ή τη νομιμότητα, και αφ' ετέρου να εξευτελιζεται η ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Φυσικά οι διοικήσεις θα μπορούν να απολύουν, για να προσλαμβάνουν άλλους φιλοκυβερνητικούς, ευνοούμενους κ.λ.π.

Αυτά θα έχουν ως άμεσες συνέπειες τη **μείωση των μισθών, την αλλαγή ωραρίων και ορίων συνταξιοδότησης**, τη διάλυση του συνδικαλισμού και τη διαμόρφωση μιας παθητικής γενιάς προσωπικού, που μετά από κάποια χρόνια θ' αποτελέσει το πρόσχημα για την πλήρη ιδιωτικοποίηση των κερδοφόρων ΔΕΚΟ.

Ασφαλώς η σημερινή κατάσταση στις ΔΕΚΟ δεν είναι ρόδινη. Η κακοδαμονία τους οφείλεται στο υπεράριθμο προσωπικό, κυρίως

διοικητικό (ενώ λείπει το τεχνικό), που φόρτωσαν οι εκάστοτε κυβερνήσεις, και στη λεηλασία των εσόδων τους με χαριστικές πράξεις των διοικήσεων, ενώ παράλληλα το κράτος και η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν πληρώνουν τις υποχρεώσεις τους εδώ και πολλά χρόνια.

Ο συνδικαλισμός στις ΔΕΚΟ αναπτύχθηκε με τη στήριξη των κομμάτων, κυρίως του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ ως ενδιάμεσος κρίκος τους με τους εργαζόμενους και λειτούργησε ως προέκτασή τους, όχι για να διεκδικεί πραγματικά, αλλά για να επιβάλλει την πολιτική τους και να εξυπηρετεί τα κάθε είδους ρουσφέτια τους. Είναι, συνεπώς, παραμύθια τα λεγόμενα τώρα του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ περί αντιθέσεων με τα συνδικάτα των ΔΕΚΟ από παλιά. Απλώς τώρα, με την προοπτική της ιδιωτικοποίησης, δεν τους είναι πλέον χρήσιμα, μάλλον τους είναι ενοχλητικά. Θέλουν να μην υπάρχει συνδικαλισμός, όπως στον ιδιωτικό τομέα, όπου μόνο το 4% των εργαζομένων είναι συνδικαλισμένοι.

Η άρση της μονιμότητας θα χειροτερεύσει τη λειτουργία των ΔΕΚΟ, με το ρουσφέτι υπέρ των «ημετέρων» να έχει την πρωταρχική θέση, αντί της εξυπηρέτησης του πολίτη, μια και οι υπάλληλοι θα ενδίδουν σε άνωθεν εντολές.

Οι δημόσιες επιχειρήσεις υποβαθμίζονται λειτουργικά, οικονομικά, επιχειρησιακά και επικοινωνιακά, για να ιδιωτικοποιηθούν, εφ' όσον αυτή είναι η κυβερνητική πολιτική. Και δεν είναι μόνο πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ, είναι πλέον και του ΠΑΣΟΚ, που υποκρίνεται την αντιπολίτευση.

Λύση, λοιπόν, δεν είναι η ιδιωτικοποίηση των ΔΕΚΟ, αλλά η ανάπτυξη τους και η λειτουργία τους προς όφελος των πολιτών και του κοινωνικού συνόλου. Τότε θα φανεί πόσο ψευδής είναι ο αφορισμός ότι το κράτος είναι κακός επιχειρηματίας.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

1) Τρίτη η Ελλάδα σε ποσοστό ανεργίας πτυχιούχων νέων μεταξύ των κρατών-μελών του ΟΟΣΑ, μετά την Ιταλία και την Τουρκία.

2) 24 μεγάλες επιχειρήσεις και 3000 μικρομεσαίες έκλεισαν, κυρίως στη Βόρεια Ελλάδα, μέσα στο 2005, αφήνοντας στο δρόμο 80.000 εργαζόμενους. Μεταξύ αυτών παλιές δυναμικές επιχειρήσεις, όπως τα Κλωστήρια Ναούσης, ο Φυρογένης, ο Σούλης.

Τι θα γίνει άραγε, όταν θα ενταχθούν στην Ε.Ε. η Βουλγαρία, η Ρουμανία και τα Σκόπια και η μετακόμιση ελληνικών επιχειρήσεων προς εκεί θα επιταχυνθεί; Για πού μας προορίζουν;

Η ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΣΩΣΗ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Βήμα βήμα προχωρούν οι τουρκικές διεκδικήσεις στο Αιγαίο, με ταυτόχρονη υποχώρηση της Ελλάδας.

Το 1979 στον **ΙΜΟ** (Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό) η Ελλάδα υπέγραψε τη Σύμβαση για τα ναυτικά ατυχήματα, που αγνόησε τα μέχρι τότε όρια ευθύνης της στο Αιγαίο και αναφέρει ότι «κάθε περιοχή έρευνας και διάσωσης θα καθοριστεί κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών». Έτσι εμείς οι ίδιοι δεχθήκαμε να γίνει το Αιγαίο αντικείμενο διαπραγμάτευσης.

Φυσικά συμφωνία δεν έχει γίνει, οι Τούρκοι ισχυρίζονται ότι το μισό Αιγαίο τους ανήκει, όλοι οι χάρτες τους έχουν ως διαχωριστική γραμμή αυτή που περνάει από Θάσο, Σκύρο και Μύκονο και καταλήγει στη γραμμή Ατίλα στην Κύπρο, γι' αυτό στα Ίμια το 1996 και στα Ψαρά πρόσφατα απαίτησαν να κάνουν αυτοί τη διάσωση.

Εδώ και ένα χρόνο **μεθοδεύεται διχοτόμηση του εναέριου χώρου του Αιγαίου**. Στη 35^η Γενική Συνέλευση του **ICAO** (Μόντρεαλ 27/9-5/10/04) η Ελλάδα δέχθηκε (υπουργός Λιάπης) την **κατάργηση των ορίων του FIR Αθηνών** για τα αεροπορικά ατυχήματα. Βλέποντας την ελληνική υποχωρητικότητα, οι Τούρκοι το Φεβρουάριο 2005 απευθύνθηκαν στο **NATO** και υπέβαλαν για ζητήματα έρευνας και διάσωσης συγκεκριμένο χάρτη, που διχοτομεί το Αιγαίο, με την πρόταση ο χάρτης αυτός να περιληφθεί στο αντίστοιχο νατοϊκό εγχειρίδιο. Απόφαση δεν

ελήφθη ούτε τότε ούτε στις 13 Ιουνίου, οπότε το θέμα επανήλθε για συζήτηση, αλλά φαίνεται ότι τον Οκτώβριο θα υπάρξει απόφαση. Αυτή την απόφαση περιμένουμε με μεγάλη ανησυχία, δεδομένου ότι το **NATO** (όπως και η **Ε.Ε.**) είναι φορέας που κατ' εξοχήν υποστηρίζει τις τουρκικές διεκδικήσεις.

Είναι σαφές ότι η **τουρκική χούντα έχει μακροπρόθεσμο σχέδιο για τη διχοτόμηση του Αιγαίου**. Αν αναλάβει εξουσίες για ζητήματα έρευνας και διάσωσης, αμέσως θα προσπαθήσει να πετύχει την οικονομική εκμετάλλευση του μισού Αιγαίου, την επαναχάραξη των ορίων των **FIR Αθηνών** και **Κωνσταντινούπολης** προς τα δυτικά (ήδη τους διευκολύναμε με την επαναχάραξη των αεροδιαδρόμων, ώστε να κόβουν χωρίς σοβαρά προβλήματα τις βόλτες τους στο Αιγαίο), την αποστρατικοποίηση των νησιών του Αιγαίου (ήδη συμμορφώνονται οι ελληνικές κυβερνήσεις προς τις τουρκικές απαιτήσεις, αφού έχουν απομακρύνει τον περισσότερο στρατό), τη δημιουργία τουρκικής μειονότητας στα νησιά (οι γνωστοί «προοδευτικοί» μας θα παρελαύνουν στα **ΜΜΕ**, για να μας πείσουν ότι δεν πρέπει να κόψουμε το ψωμί των φτωχών Τούρκων εργατών) και τέλος την κυπροποίηση ή ιμβροποίηση των ελληνικών νησιών του Αιγαίου. Όλα βήμα βήμα και σιγά σιγά, για να συνηθίζουμε και να μην αντιδρούμε!

Ποιο κόμμα προσπάθησε έστω να ενημερώσει τον ελληνικό λαό για τα ζητήματα αυτά; Εύλογα τα συμπεράσματα! Έως πότε θα τους ανεχόμαστε;

Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΜΠΟΪΝΓΚ

Η συγκίνηση για την τραγωδία του κυπριακού «Μπόϊνγκ» και η συμπάρασταση όλων προς τις οικογένειες των θυμάτων και ολόκληρο το νησί είναι αυτονόητες και τις εκφράζουμε και μέσα από αυτές τις γραμμές. Θέλουμε, ωστόσο, να διατυπώσουμε επιπλέον κάποιες σκέψεις.

Οι αερομεταφορές ανθρώπων είναι πολύ σοβαρή υπόθεση, για να ανατίθενται σε ιδιωτικές εταιρίες, που κύριο μέλημά τους έχουν το κέρδος και όχι την ασφάλεια των επιβατών. Ιδίως στις «φτηνές» εταιρίες, που προσπαθούν να μειώσουν το κόστος με την ελλιπή συντήρηση των αεροπλάνων, τη μη ανανέωση του στόλου τους και τη χρήση ανεπαρκούς (φτηνού) προσωπικού. Μάλιστα, μετά την 11^η Σεπτεμβρίου, οπότε μπήκε σε κρίση ολόκληρος ο κλάδος των αερομεταφορών (μερικές εταιρίες έκλεισαν, όπως η **SABENA**, η **SWISSAIR**, η **EL AL** κ.ά.), η **ασφάλεια κατεβαίνει ακόμη πιο χαμηλά στις προτεραιότητες**, αφού οι εταιρίες δεν ξέρουν αν θα επιβιώσουν.

Στο βαθμό που ιδιωτικές εταιρίες εξακολουθούν να υπάρχουν, πρέπει οι υπηρεσίες της πολιτικής αεροπορίας να λειτουργούν με επάρκεια, διαφάνεια και αυστηρότητα, ώστε να κάνουν τους αναγκαίους ελέγχους.

Κάποιοι υπέρμαχοι του φιλελευθερισμού, όπως ο βουλευτής (με το) **ΠΑΣΟΚ** **Α. Ανδριανόπουλος**, έσπευσαν να αθωώσουν τους Άγγλους ιδιοκτήτες της «**ΗΛΙΟΣ**» και να ρίξουν όλες τις ευθύνες στο (κακό) κυπριακό και ελλαδικό κράτος, προτείνοντας επέκταση των αποκρατικοποιήσεων. Θυμίζουμε σ' αυτούς τους κυρίους τα αλλεπάλληλα σοβαρά δυστυχήματα που συνέβησαν αμέσως μετά την ιδιωτικοποίηση των **βρετανικών σιδηροδρόμων** και τα πολυήμερα μπλακ άουτ στην πολιτεία της **Καλιφόρνιας** των **ΗΠΑ** μετά την ιδιωτικοποίηση των **ηλεκτρικών εταιριών**.

Στην Ελλάδα και στην Κύπρο η **ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ** και οι **ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΕΣ** διέθεταν υψηλής ποιότητας προσωπικό, τόσο ιπταμένους (πλότους κλπ.) όσο και εδάφους (μηχανικούς κλπ.). **Στα πλαίσια της**

ιδιωτικοποίησης κάθε τομέα που μπορεί να αποφέρει κέρδος, που απαιτεί η Ε.Ε., έγινε κάθε δυνατή προσπάθεια οι δύο εταιρίες να καταστούν αναξιόπιστες, ώστε να δικαιολογηθεί η πώλησή τους.

Η τραγωδία του κυπριακού αεροπλάνου έφερε για άλλη μια φορά στην επιφάνεια το μέγα σκάνδαλο της ελλαδικής **Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας**, που, όχι μόνο είναι ανεπαρκής, αλλά ανέχεται τις τουρκικές διεκδικήσεις στο Αιγαίο.

Πριν κλείσουμε το άρθρο αυτό, δεν μπορούμε να μην παρατηρήσουμε ότι υπάρχουν ενδείξεις, όπως η αποστολή πολυμελών κλιμακίων των

μυστικών υπηρεσιών 5(!) ξένων χωρών, τα συγχαρητήρια του Μπους(!), το «μούδιασμα» της ελληνικής κυβέρνησης και των αρμοδίων της αγγλικής εταιρίας και τα υπονοούμενα από κάποιους που είναι μέσα στα πράγματα, που δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο η τραγωδία να είναι κάτι παραπάνω από ένα ατύχημα. Θυμίζουμε ότι κάτω από περίεργες συνθήκες έπεσαν και το αεροπλάνο που μεταφέρει τον (κυπριακής καταγωγής) αναπλ. Υπ. Εξ. της Ελλάδας **Γιάννο Κρανιδιώτη** και το ελικόπτερο που μετέφερε τον (επίσης κυπριακής καταγωγής) πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής **Πέτρο**. Ίσως χρειαστεί να επανέλθουμε.

ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΗΠΑ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ

Σε οδυνηρό αδιέξοδο έχει οδηγηθεί η «αυτοκρατορική» πολιτική του Μπους.

Στο **Ιράκ** όχι μόνο δεν κατάφεραν μετά 2,5 χρόνια να επιβάλουν τη «νέα τάξη», αλλά οι απώλειες των Αμερικανών και των συμμάχων τους γιγαντώνονται. Τον Αύγουστο σκοτώθηκαν 84 Αμερικανοί (σύμφωνα με τα δικά τους στοιχεία), ανεβάζοντας σε 1879 τον αριθμό των νεκρών τους από την αρχή της εισβολής. Ο Μπους έχασε τη συναίνεση ακόμη και της αμερικανικής κοινής γνώμης. Αυτό που φαίνεται ότι θα πετύχουν οι Αμερικανοί είναι η τριχοτόμηση του Ιράκ (Σίτες, Σουνίτες, Κούρδοι), με την πολύτιμη βοήθεια της Αλ Κάιντα του Ζαρκάουι, που (μαζί με όλες τις άλλες προβοκάτσιες της) κάλεσε τους Σουνίτες να σκοτώνουν όποιον Σίτη βρίσκουν μπροστά τους! Αλλά η ίδρυση κουρδικού κράτους δημιουργεί πανικό στο στρατοκρατικό καθεστώς της Άγκυρας, τον τοπικό χωροφύλακα των ΗΠΑ, που αναμένεται να αντιδράσει με όλες του τις δυνάμεις (κάτι που θα έχει επιπτώσεις και για την Ελλάδα).

Στο **Ιράν**, μετά το φιάσκο της στρατιωτικής «λύσης» στο Ιράκ, επέλεξαν άλλο τρόπο για να το ελέγξουν: τη διάβρωση του καθεστώτος, την ενίσχυση αντιπολιτευόμενων ομάδων και την προώθηση του «μετριοπαθούς» πάμπλουτου Ραφσαντζανί στην προεδρία της χώρας. Όμως πρόεδρος εξελέγη (λόγω και της αμερικανικής ανάμιξης) ο «σκληροπυρηνικός» Αχμαντινετζάντ, εκφραστής των φτωχών λαϊκών στρωμάτων του Ιράν. Οι φοιτητικές διαδηλώσεις σταμάτησαν, ίσως επειδή μαθεύτηκε ότι τις ενισχύουν οι Δυτικοί. Το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν συνεχίζεται κανονικά, παρά τις απειλές του Μπους και της Ε.Ε., και προκαλεί μεγάλη ανησυχία στο Ισραήλ.

Το πυρηνικό του πρόγραμμα συνεχίζει και το

πάμπτωχο καθεστώς της **Β. Κορέας**, που έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων του τις αμερικανικές απειλές.

Στο **Αφγανιστάν** το αμερικανόδουλο καθεστώς φαίνεται ότι ελέγχει μόνο την πρωτεύουσα και κάποια αστικά κέντρα. Τον Ιούνιο σκοτώθηκαν 30 Αμερικανοί. Δυστυχώς η ελληνική παρουσία ενισχύεται. Πριν 3 μήνες στείλαμε ιατρική μονάδα και το Δεκέμβριο προβλέπεται να αυξηθεί ο αριθμός των Ελλήνων στρατιωτών, αφού αναλαμβάνουμε την ασφάλεια του αεροδρομίου της Καμπούλ. Πότε θα αντιδράσουμε;

Όμως, η πιο ανησυχητική εξέλιξη για τους Αμερικανούς είναι η αποκατάσταση στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ **Ρωσίας** και **Κίνας**. Οι δύο χώρες έκαναν για πρώτη φορά κοινά στρατιωτικά γυμνάσια, με τη συμμετοχή 10.000 στρατιωτών και παρατηρητές από τις χώρες του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης, στον οποίο συμμετέχουν η Ρωσία, η Κίνα και όλες οι χώρες της Κεντρικής Ασίας πλην του Αφγανιστάν (Καζακιστάν, Ουζμπεκιστάν, Κιργισία, Τατζικιστάν). Παρατηρητές προσκλήθηκαν και από την Ινδία και το Πακιστάν. Οι Αμερικανοί, παρότι προσκλήθηκαν, δεν έστειλαν παρατηρητές, εκφράζοντας με αυτό τον τρόπο τη δυσφορία τους.

Στις 7/7/2005 το υπ. Εξ. του **Ουζμπεκιστάν** ανακοίνωσε ότι η αμερικανική στρατιωτική παρουσία στη χώρα δεν μπορεί να συνεχιστεί. Στις 11/7/2005, την επόμενη της θριαμβευτικής εκλογικής του νίκης, ο νέος πρόεδρος της **Κιργισίας** Μπακίγεφ (φιλοαμερικανός υποτίθεται) κάλεσε τους Αμερικανούς να κλείσουν τη στρατιωτική τους βάση που διατηρούν στη χώρα του και να αποσύρουν τους 2.000 στρατιώτες τους. Μετά 2 μέρες ανακοινώθηκε ότι οι Ρώσοι θα υπερδιπλασιάσουν το προσωπικό της δικής τους βάσης στην Κιργισία.

Δύσκολοι καιροί για το imperium.

ΧΩΡΙΣ ΣΟΒΑΡΕΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΣΕΙΣ (δυστυχώς) ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ Ν.Δ.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ακόμα και τα Σκόπια να ασχημονούν σε βάρος μας. Όσο για τα εσωτερικά θέματα, όλα βαίνουν από το κακό στο χειρότερο, με τις ευλογίες-οδηγίες πάντοτε των Βρυξελλών και την κάλυψή τους (βλ. άλλες στήλες).

Ισχυρή ακόμη η κυβέρνηση

Παρ' όλ' αυτά η κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή αισθάνεται αρκετά ισχυρή, τόσο ώστε να τολμά να κάνει επίδειξη «δύναμης» στη Θεσσαλονίκη. Καμιά υπόσχεση, καμιά δέσμευση, μόνο εξαγγελία ... μεταρρυθμίσεων. Επωφελείται, ακόμη, από τη γενική αγανάκτηση, έως και αηδία, από την προηγούμενη διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και από τις εξοργιστικές φωνασκίες των στελεχών της αξιωματικής αντιπολίτευσης, που διαμαρτύρονται για τις ... δικές τους πολιτικές. Επωφελείται από τη γενική απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος και των πλήρως κομματικοποιημένων και (άρα) αδύναμων λαϊκών κινητοποιήσεων στη συνέχιση της νεοφιλελεύθερης επέλασης των Σημίτη - Μητσοτάκη.

Έτσι η ανεργία, η ακρίβεια, η λιτότητα και η φτώχεια, αντί να φοβίζουν την κυβέρνηση, γίνονται όπλα της(!) για την άρση της μονιμότητας των Δημ. Υπαλλήλων, τη θεσμοθέτηση της πελατειακής «συνέντευξης», την είσοδο στην εργασιακή ζούγκλα, την ασφαλιστική κόλαση και τον εργοδοτικό και τραπεζικό παράδεισο της ασυδοσίας, την πώληση των πάντων στις ευρωπαϊκές εταιρείες και το θρίαμβο των διαπλεκόμενων νταβατζήδων. Και όλα αυτά χωρίς καν να έχει οδηγήσει κανέναν στη φυλακή για καταλήστευση των εθνικών πόρων (και των δανείων!) από τους προηγούμενους στους οποίους (δίκαια ως ένα βαθμό) καταλογίζει τη σημερινή δημοσιονομική ανέχεια! Πώς να μην έχει ήδη αρχίσει και το γεοδημοκρατικό φαγοπότι παντού, αφού κανείς ποτέ για τίποτα δεν τιμωρείται, εκτός καμιά φορά κάποιος που θα λέει ότι «όλοι τα παίρνουν», όπως ο δυστυχής κ. Πολύζος, που διαγράφηκε, ζητωκραυγάζοντας υπέρ του Κ. Καραμανλή!

Αισθάνεται ισχυρή, ακόμη, η κυβέρνηση τόσο, ώστε να κομπάζει και για τις συνεχείς υποχωρήσεις στα εθνικά θέματα, πιστεύοντας ότι τα προηγούμενα «όπλα» της την εξασφαλίζουν από τις όποιες αντιδράσεις, αφού στις δημοσκοπήσεις τα θέματα αυτά δείχνουν να κατέχουν την τελευταία θέση στις ανησυχίες των πολιτών. Όταν πεινούν ή έστω ανησυχούν για την επιβίωσή τους, πού να βρουν το κουράγιο να ενδιαφερθούν για Κύπρο, Αιγαίο, Θράκη και Μακεδονία; Και ποιος να τους εξηγήσει ότι τα

εθνικά και τα οικονομικά ζητήματα είναι άρρηκτα δεμένα και μόνο ως σύνολο μπορούν να αντιμετωπιστούν.

Αισθάνεται ισχυρή, ακόμη, για να λειτουργεί έτσι η κυβέρνηση και διότι οι πολιτικοί αντίπαλοί της, η Ντόρα και ο Γιωργάκης είναι εντελώς αναξιόπιστοι. Και δεν είναι εύκολο η μητσοτακική απειλή να εκδηλωθεί όσο το ΠΑΣΟΚ θα είναι διαλυμένο...

Το ΠΑΣΟΚ θαλασσοδέρνεται

Η κατάσταση στο ΠΑΣΟΚ εξελίσσεται σε κωμικοτραγική. Κωμική, γιατί όσοι πρωτοστάτησαν στην κυβερνητική τους λεηλασία, τώρα διαμαρτύρονται για τα «έργα» τους. Κωμική, γιατί όσοι πρωταγωνίστησαν στη διάλυση του κόμματος και την ενθρόνιση του Μεσσία, τώρα διαμαρτύρονται που κανείς δεν τους υπολογίζει. Κωμική, διότι όταν τα διαπλεκόμενα Μέσα τους στήριζαν απροκάλυπτα, το θεωρούσαν φυσικό και τώρα που αυτά θωπεύουν τη νέα κυβέρνηση, διαμαρτύρονται για «τηλεοπτική δημοκρατία» και ... διαπλοκή συμφερόντων!

Και τραγική, ταυτόχρονα, και για τους ίδιους και για τη χώρα. Είναι θλιβερό να καθοδηγείται το ΠΑΣΟΚ από το Γιώργο και τα αδέλφια του (και πίσω η Μαργαρίτα με την Πρεσβεία των ΗΠΑ), τη Δαμανάκη και το Μάνο. Οι οπαδοί του ΠΑΣΟΚ αποτελούν μεγάλο μέρος των Ελλήνων πολιτών. Και είναι τραγικό να τους οδηγούν στον παραλογισμό. Η προσπάθεια για αυτοδικαιολόγηση έχει τα όριά της. Η Νεολαία διαλύεται, για να ξαναφτιαχτεί! Πολλοί έφτασαν να υποστηρίζουν ότι ο Γιωργάκης «παλεύει για το σοσιαλισμό»(!) και, επειδή αντιλαμβάνονται ότι ενδέχεται να αντικατασταθεί σύντομα, δεν ξέρουν πώς να μιλήσουν για το Βενιζέλο ή, ακόμη χειρότερα, για το Λαλιώτη, που караδοκεί. Φαντάζεται κανείς τι θα συμβεί, αν, μετά τον αντικρατισμό και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, επαναληφθεί και καμιά προτροπή για ... καλλιέργεια του χασίς;

Πώς να τους πάρει, λοιπόν, κανείς στα σοβαρά...

Δεν εκδηλώνεται, ακόμη, σοβαρή αντίδραση

Δεν υπάρχει, ακόμη, όπως προαναφέραμε, αξιοσημείωτη αντίδραση στα έργα και τις ημέρες των δύο αλληλοτροφοδοτούμενων εγκάθετων πόλων. Το Κ.Κ.Ε. και ο ΣΥΝ δεν μπορούν να υπερβούν κάποια όρια, για λόγους που αναφέραμε σε προηγούμενα φύλλα της «Ε». Επιπλέον ο ΣΥΝ είναι διχασμένος και στο ζήτημα των δημοτικών-νομαρχιακών εκλογών, αφού ένα πολύ μεγάλο μέρος στελεχών, μελών και φίλων συμμετέχουν σε όλα τα επίπεδα της εξουσίας.

Η στροφή προς άλλες ριζοσπαστικές λύσεις, έστω και ως πίεση προς τους κυβερνώντες, είναι ακόμη μικρή για να γίνει πραγματικά ευοίωνη.

Αυξάνονται όσοι το πήραν απόφαση, όχι όμως ακόμη ικανοποιητικά...Ειδικά για το ΑΣΚΕ οι πρώτες ενδείξεις είναι ενθαρρυντικές.

Η ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΕΝΤΑΞΙΑΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

θα καθορίσουν αν πραγματοποιηθεί η ένταξη) είναι προσχηματικές, δεν εγείρονται επειδή πραγματικά νοιάζονται για την Κύπρο, αλλά γιατί φοβούνται δικά τους κοινωνικά προβλήματα, που θα γιγαντωθούν με την ένταξη της Τουρκίας. Άλλωστε οι λαοί εξέφρασαν ήδη τις διαθέσεις τους με τα δημοψηφίσματα και τις δημοσκοπήσεις. Έτσι, λοιπόν, δε δέχονται ουσιαστική πίεση να αναγνωρίσουν την Κύπρο, να εκδημοκρατιστούν και να σταματήσουν τις διεκδικήσεις τους σε βάρος της Ελλάδας. Ήδη η γαλλική κυβέρνηση έβαλε νερό στο κρασί της.

Η αντιδήλωση των 25

Η απάντηση των 25 προς την Τουρκία για τη δήλωσή της ότι δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία είναι αποτέλεσμα συμβιβασμού μεταξύ Λονδίνου και Λευκωσίας.

Η Τουρκία στριμώχνεται πολιτικά, αφού απορρίπτεται η δήλωσή της, καλείται μέσα στο 2006 να ανοίξει τα λιμάνια της και τα αεροδρόμιά της στα κυπριακά πλοία και αεροπλάνα και υπενθυμίζεται ότι δεν αναγνωρίζεται το ψευδοκράτος. Για τη λύση του Κυπριακού υπάρχει μια ασαφής αναφορά.

Μέσα στα πλαίσια της Ε.Ε. ίσως δεν μπορούσε να γίνει καλύτερη αντιδήλωση, αλλά το θέμα είναι ακριβώς αυτό. Η υποστήριξη προς την Κυπριακή Δημοκρατία είναι κυρίως ρητορική. Πρακτικά το μόνο όφελος από αυτή την ημιαναγνώριση θα το καρπωθούν οι Ελληνοκύπριοι επιχειρηματίες (όχι ο λαός), με το εμπόριο που θα ανοίξουν με την Τουρκία, κι αυτό γιατί η κυπριακή παραγωγή μειώνεται ραγδαία με την ένταξη (ήδη οι αγρότες απέμειναν 12.000).

Η αναγνώριση παραπέμπεται στο άδηλο μέλλον, οπότε μέχρι τότε μπορεί να έχει δοθεί κάποια (ανανική;) λύση στο Κυπριακό ή να έχει απορριφθεί για άλλους λόγους η ένταξη ή να έχει αποσύρει η ίδια η Τουρκία την αίτησή της ή να έχει διαλυθεί η Ε.Ε.. Το κυριότερο, όμως, δεν είναι η αναγνώριση, αλλά τα εγκλήματα της εισβολής, της κατοχής και του εθνικισμού, για τα οποία η αντιδήλωση δεν αναφέρει λέξη, όπως δεν αναφέρει και η απόφαση των Βρυξελλών του Δεκεμβρίου 2004. Η παραμονή των στρατευμάτων του Ατίλα και των εποίκων δεν αποτελούν για την Ε.Ε. (άρα και για την Ελλάδα και την Κύπρο, δυστυχώς) εμπόδιο για την ένταξη της Τουρκίας, δηλ. νομιμοποιούνται. Αυτό είναι

το μεγάλο κακό που έγινε με την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε..

Δεν είναι τυχαία τα αποτελέσματα των δημοσκοπήσεων για τις διαθέσεις των Ελληνοκυπρίων προς την Ε.Ε. (βλ. παρακάτω). Όσο γρηγορότερα καταλάβουμε ότι η Ελλάδα και η Κύπρος πρέπει να αποχωρήσουν από την Ε.Ε., τόσο περισσότερα θα περισώσουμε.

Η Ε.Ε. ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΟΙ

1) Μόνο το 14% των πολιτών της Ευρώπης αντιλαμβάνονται τους εαυτούς τους κατά κύριο λόγο Ευρωπαίους, ενώ στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι υπερήφανοι για την εθνική τους ταυτότητα. Μόνο το 13% εμπιστεύεται τους πολιτικούς, ενώ πάνω από το 50% των πολιτών αμφιβάλουν αν οι εκλογές που διεξάγονται στη χώρα τους είναι ελεύθερες και τίμιες. Αυτά είναι δύο από τα συμπεράσματα μεγάλης έρευνας του BBC.

2) Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζουν και τα αποτελέσματα έρευνας της ίδιας της Ε.Ε. (Ευρωβαρόμετρο), που έγινε την άνοιξη του 2005. Μόνο το 44% των πολιτών των 25 χωρών εμπιστεύονται την Ε.Ε. (το φθινόπωρο του 2004 το ποσοστό ήταν 50%). Μόνο το 49% των πολιτών των 25 είναι ικανοποιημένο από τη λειτουργία της δημοκρατίας στην Ε.Ε.. Μόνο το 54% είναι υπέρ της ένταξης της χώρας τους στην Ε.Ε.

Όσο για την Κύπρο μόνο το 43% κρίνει ότι η ένταξη είναι θετικό γεγονός (πριν την ένταξη ήταν 62%), το 40% τηρεί ουδέτερη στάση και το 16% αρνητική. Και δεν τα έχουν δει όλα ακόμη.

Επειδή έχουμε κάθε λόγο να αμφιβάλουμε για την ειλικρίνεια της Ε.Ε., είναι πιθανόν τα πραγματικά στοιχεία να είναι χειρότερα γι' αυτούς.

Σημείωση: τα αποτελέσματα αυτά δε δημοσιεύτηκαν στον ημερήσιο τύπο (των νταβατζήδων) στην Ελλάδα.

Ο αξιότιμος επίτροπος κ. Μπαρό

Μιλάμε για τον επίτροπο της Ε.Ε., στον οποίο οι ευρωπαίοι μας έδωσαν το δικαίωμα να μας επιβάλλει τα υπέρογκα πρόστιμα για την ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ. Το 1999 παραπέμφθηκε σε δίκη με την κατηγορία της κατάχρησης κονδυλίων για παράνομη χρηματοδότηση του κόμματός του και καταδικάστηκε σε 4 μήνες φυλάκιση. Μαζί με 2 συγκατηγορούμενους του καταχράστηκαν 3,83 εκατ. δολ. την περίοδο 1987-92.

ΟΡΓΗ ΚΑΙ ΠΟΝΟΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΟΡΛΕΑΝΗ

Ο μαύρος βούρκος και η δυσωδία που άφησε πίσω της η εγκληματική αδιαφορία και ο ρατσισμός είναι ό,τι απέμεινε από μια τυπική μεγαλούπολη του αμερικάνικου νότου. Για άλλη μια φορά αποδείχτηκε ότι ο "αμερικάνικος τρόπος ζωής", το "αμερικανικό όνειρο", η "ελευθερία που πρέπει να υπερασπιστεί ο αμερικανικός λαός από τους τρομοκράτες" δεν είναι παρά το παραμύθι γι' αυτούς που θέλουν να κλείσουν τ' αυτιά τους στις φωνές από το υπόγειο της αμερικανικής κοινωνίας, που είναι ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού των ΗΠΑ και που αποτελείται από μαύρους πρώην δούλους, λατινοαμερικάνους μετανάστες και περιθωριοποιημένους φτωχούς λευκούς. Ο **κοινωνικός αποκλεισμός** αυτών των ομάδων, ο **ρατσισμός** και η **αδιαφορία** αποδείχτηκαν μεγαλύτερος κίνδυνος από την "τρομοκρατία" της Αλ Κάιντα. Χιλιάδες άνθρωποι χάθηκαν, γιατί δεν μπορούσαν να απομακρυνθούν, είτε γιατί δεν είχαν χρήματα για να φύγουν είτε γιατί η εξαθλίωση τους δεν τους άφησε καν να αντιμετωπίσουν ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Αλήθεια ποιόν θα τιμωρήσει τώρα ο Μπους γι' αυτές τις καταστροφές; Μήπως πρέπει να ξεκινήσει πρώτα από τον εαυτό του, αφού:

α) Έφτασε στη Ν. Ορλεάνη με 3 μέρες καθυστέρηση, επειδή δεν του επέτρεπαν να απουσιάσει από μια **μασωνική σύναξη** που γινόταν τις μέρες αυτές.

β) Περιέκοψε 71,2 εκατ. δολ. από τον προϋπολογισμό των **αντιπλημμυρικών έργων** του Μισισιπή, για να τα χρησιμοποιήσει στον πόλεμο του Ιράκ.

γ) Έστειλε το **35% της Εθνοφρουράς** της Λουιζιάνας στο Ιράκ, μαζί με τον εξοπλισμό τους.

Αποδεικνύεται περίτρανα ότι οι μεγάλες εταιρείες και οι ισχυροί οικονομικοί παράγοντες που ελέγχουν τις αμερικανικές κυβερνήσεις, καθόλου δεν ενδιαφέρονται για τις ανθρώπινες ζωές, παρά μόνο για τα κέρδη τους. Αυτοί είναι ο πραγματικός κίνδυνος για τους λαούς όλης της γής, αλλά και του ίδιου του πλανήτη, που καταστρέφουν ασύστολα και ανεμπόδιστα.

Ενώ στην Κούβα ...

Πριν ένα χρόνο έπληξε τη «φτωχή» Κούβα ο τυφώνας «Ιβάν». Παρότι στη χώρα υπάρχουν ελάχιστα φορτηγά και λεωφορεία, μετακινήθηκαν **2.000.000 άνθρωποι** από τις περιοχές που θα διέτρεχαν κίνδυνο, δηλ. το 15% του πληθυσμού της Κούβας(!), από τους οποίους οι 100.000 που θα κινδύνευαν περισσότερο μέσα σε 3 ώρες, μαζί με τα ζώα τους και τις κότες τους!

Το τεράστιο πρόβλημα των χώρων υποδοχής λύθηκε: πολύ απλά: Το 78% όσων απομακρύνθηκαν **φιλοξενήθηκε σε σπίτια ανθρώπων τους οποίους μέχρι εκείνη τη στιγμή δε γνώριζαν**. Απολογισμός του τυφώνα: Νεκροί 0. Διερωτάται κανείς ποια χώρα είναι πιο πλούσια, οι ΗΠΑ ή η Κούβα;

Η ΠΩΛΗΣΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ

Από πολλούς τίθεται το «δίλημμα»: Να παραμείνει η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ στο χάλι που την έφεραν η κακοδιαχείριση, οι ατασθαλίες και οι ρουσφετολογικές προσλήψεις του ΠΑΣΟΚ και να επιβαρύνει κάθε χρόνο με υπέρογκα ποσά τον προϋπολογισμό ή να πουληθεί σε ιδιώτες, όπως απαιτεί η Ε.Ε. και σκοπεύει να κάνει η κυβέρνηση της Ν.Δ.;

Η πρώτη παρατήρησή μας είναι ότι, αν παρέμενε το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση, θα την πουλούσε κι αυτό.

Δεύτερο: Το «δίλημμα» είναι ίδιο με πολλά παρόμοια, αφού ούτε η μια είναι λύση ούτε η άλλη. Τέτοιες εταιρίες στρατηγικής σημασίας πρέπει να ανήκουν στο κράτος, ένα κράτος όμως που να λειτουργεί (έστω στοιχειωδώς) προς το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου. Τόσο δύσκολο είναι να υπάρχει ένα τέτοιο κράτος; Ίσως να είναι αδιανόητο γι' αυτούς που «βολεύονται» με τα «δίληματα» και συμβάλλουν με την ψήφο τους και την όλη συμπεριφορά τους στο σημερινό χάλι όχι μόνο της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ, αλλά κάθε τομέα της δημόσιας ζωής.

Κόμματα, Μ.Μ.Ε. και Ε.Ε.

Η διάλυση και το ξεπούλημα της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ είναι εθνική μειοδοσία, για την οποία βαρύνονται η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Εθνική μειοδοσία είναι και η εκχώρηση στην ΕΕ του δικαιώματος να επιβάλλει πρόστιμα, να απαιτεί τη διάλυση του εθνικού αερομεταφορέα και γενικά να έχει λόγο σε τόσο σημαντικά για τη χώρα ζητήματα, για να την επικαλούνται και να παίρνουν αντεθνικά και αντιλαϊκά μέτρα. Δεν περίμεναν, όμως, τόσες αντιδράσεις στις «λύσεις» που είχαν δρομολογήσει και τώρα έχουν μπερδευτεί.

Μόνο ως αστείο, λοιπόν, μπορεί να εκληφθεί το όψιμο ενδιαφέρον βουλευτών του ΠΑΣΟΚ για την Ολυμπιακή, που με συναδέλφους τους του ΣΥΝ και του ΚΚΕ απέστειλαν επιστολή στην Πρόεδρο της Βουλής με αίτημα να κληθούν στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας ο πρόεδρος και ο διευθύνων σύμβουλος της ΟΑ για να δώσουν εξηγήσεις. Λίγη ντροπή επιτέλους, όταν τα χρέη του κράτους προς την ΟΑ έφτασαν επί ΠΑΣΟΚ 1,1 τρις και η σύμβαση του νέου αεροδρομίου (με τη γερμανική εταιρεία Χόχτιφ), που υπεγράφη επί ΠΑΣΟΚ, προβλέπει αύξηση των οικονομικών υποχρεώσεων της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ από 3 εκ ευρώ σε 27 εκ ευρώ.

Εντύπωση προκαλεί (όχι στο ΑΣΚΕ) η στάση των ΜΜΕ σε σχέση με την απόφαση της Κομισιόν. Όχι μόνο δε σχολιάζεται αλλά θεωρείται και δεδομένη, ώστε η ΕΕ να μένει στο απυρόβλητο.